

rejuje uredniški odbor - Odgovorni urednik Tone Stefanec - redništvo Lenart, Ptujška c. 3, l. 21. - Izhaja enkrat mesečno - vsamezna številka 20 dinarjev, četletna naročnina 60, polletna 120 in letna 240 dinarjev - Naročnina za inozemstvo letna 500 dinarjev - Naročila sprejema uprava Domačih novic, Lenart, Ptujška c. 3 - Naročnina se nakazuje na tekoči račun pri NB štev. 604-14-973 - Ime računa: Občinski odbor SZDL Lenart z oznako: za časopis - Tiska Pomurska tiskarna v M. Soboti

Občinska proslava 20-letnice ljudske revolucije in Dneva borca

ŠTEVILNE PRIREDITVE

1. julija so v Osnovni šoli pri Lenartu odprli razstavo fotografij in orožja iz narodnoosvobodilne vojne, katero si je ogledalo okrog 700 Lenarčanov in okoličanov. V nedeljo, 2. julija je Ivan Alt, predsednik občinskega ljudskega odbora predal v upravljanje občinskemu strelskemu odboru novoizgrajeno strelišče na Poleni. Na Dan borca, 4. julija, je na zborovanju, kateremu je prisostvovalo nekaj nad tisoč ljudi, govoril Franc Muršec, predsednik Občinskega odbora SZDL. Ob tej priložnosti so izvedli tudi krajši kulturni program s sodelovanjem godbe na pihala, moškega pevskega zbora iz Lenarta in recitatorjev. 3. in 4. julija je Klub lenarških študentov pripravil športna srečanja z mariborskimi študenti v košarki, odbojki in malem nogometu.

sti pred Domom kulture in prosvete, kjer je ob 9. uri na slavnostnem zborovanju govoril Franc Muršec, predsednik občinskega odbora SZDL. Po govoru je moški pevski zbor iz Lenarta zapel pesmi Hej brigade, Delavski pozdrav in Na juriš. Nada Leskovec je recitala Kajuhovo pesem Nenapisano pismo iz ječe, medtem ko je tov. Pavel doživetvo posredoval Alojza Gradnika Pogreb na Rabu. V tem delu programa je sodelovala tudi godba na pihala z izbranim programom. Še dolgo zatem je bilo v Lenartu izredno živahno. Ljudje so se umikali v senco pred

žgocimi sončnimi žarki in je tokrat tudi gostinstvo prišlo na svoj račun. Študentje iz Ruš in Maribora so se odzvali vabilu Kluba lenarških študentov in sodelovali v proslavljanju 20-letnice ljudske vstaje. Lenarčani so se srečali z gosti v košarki, odbojki in malem nogometu. Domačini so zmagali v odbojki in malem roketu. Rezultate objavljamo na drugi strani.

Proslava 20-letnice ljudske revolucije in Dneva borca je bila tudi pri Lenartu v znamenju oživiljanja spominov na težke dni porajanja nove Jugoslavije.

DAN BORCA

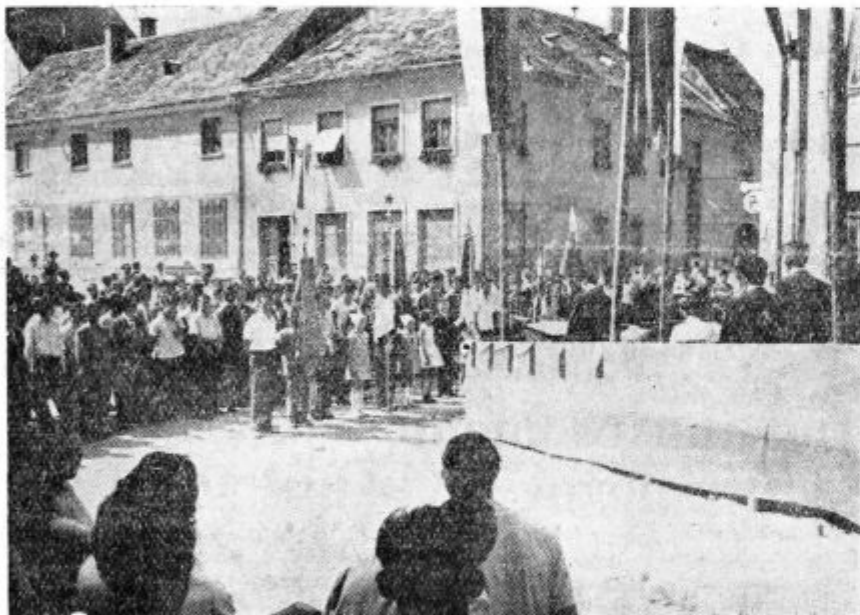
slavimo zaradi zgodovinske pomembnosti

Povzetek iz govora predsednika občinskega odbora SZDL, Franca Muršeca, ki ga je imel na občinski proslavi 20-letnice ljudske revolucije in Dneva borca.

Ko je govoril o pogojih za začetek ljudske vstaje je tov. Muršec zlasti podčrtal, da se je naša domovina pred 20 leti znašla pod najtemnejšimi oblaki, ki so kdajkoli prekrili njeno nebo, kajti postala je plen številnih fašističnih roparjev, ki so kar tekmovali, kdo bo jugoslovansko ljudstvo bolj ponižal, bolj zasužnjil. Toda pojavile so se sile,

ki so z veliko požrtvovalnostjo v najsilnejšem in najveličastnejšem osvobodilnem boju začele gibanje, ki ga naša narodna zgodovina ne pomni. Okupator je po osvojitvi Jugoslavije računal, da je zanj vojne konec v tem delu Evrope, vendar se je naše ljudstvo dvignilo v boj proti njemu, v boj za novo Jugoslavijo s social-

(Nadaljevanje na 2. strani)

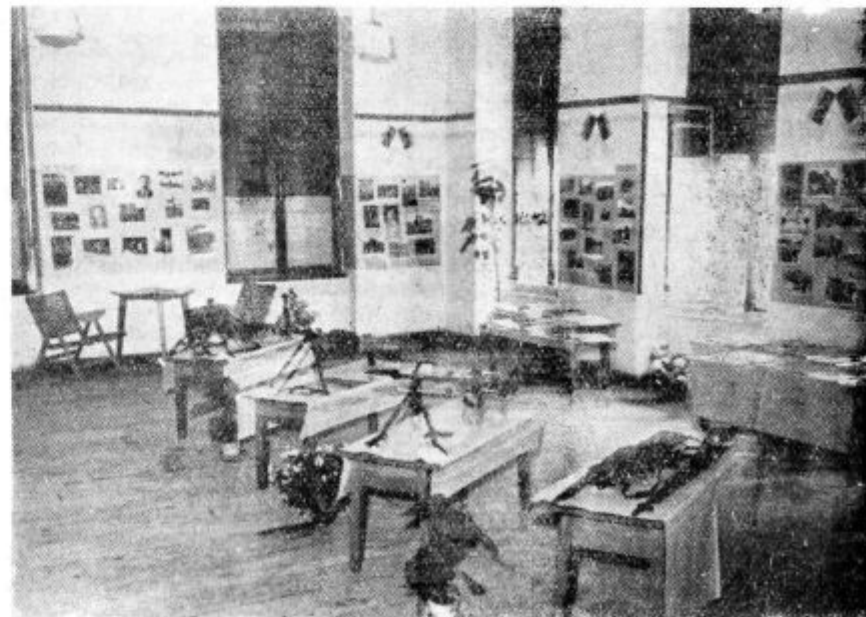

Udeleženci proslave med govorom Franca Muršeca, predsednika Občinskega odbora SZDL Lenart

Letos so Lenarčani 20-letnico vstaje in Dan borca proslavili z večjim številom prireditev, ki so bile v glavnem 2., 3., in 4. julija. Praznovanje se je začelo v nedeljo, ko so ob 9. uri dopoldne na Poleni odprli novo strelišče, ki je najsodobneje urejeno in primerno za streljanje z vojaško, malokalibersko in zračno puško. Pri gradnji strelišča so s prostovoljnimi delom zlasti pomagali mladinci predvojaške vzgoje, člani obč. strelskega odbora, ZROP, LMS, pionirji in člani Zveze borcev. Skupaj je bilo opravljenih okrog 900 ur prostovoljnega dela. S finančni sredstvi pa so gradnjo podprli predvsem občinski ljudski odbor in Lovska družina Lenart, KG Lenart pa je odstopilo zemljišče za strelišče. Po otvoritvenem govoru, ki ga je imel Ivan Alt, predsednik občinskega ljudskega odbora, so izvedli tekmovanje v streljanju z malokalibersko puško v katerem je sodelovalo 25

ekip lovskih družin, društev Partizan, sindikalnih podružnic, ZROP, ribiških družin itd. Prva tri mesta so zasedle ekipe: Strelska družina Voličina, Sindikalna podružnica uslužbencev obč. ljudskega odbora in Sindikalna podružnica Kmetijskega gospodarstva Lenart. Prehodno nagrajo, malokalibersko puško so podelili ekipi strelske družine iz Voličine, ki je dosegla 169 od 300 možnih krogov in so jo sestavljali Slavko Cuček, Jože Vogrin in Edo Kranjc. Dan pred otvoritvijo strelišča so v Osnovni šoli pri Lenartu odprli razstavo fotografij in orožja iz NOV predvsem s Stajerskega področja. Razstavo si je ogledalo okrog 700 Lenarčanov in ostalih prebivalcev občine.

Posebno svečano so Lenarčani dočakali 4. julij, Dan borca. Že zgodaj zjutraj je občinska godba na pihala igrala po trgu partizanske koračnice. Trg pa je bil primerno okrašen, zla-

V šoli so si obiskovalci lahko ogledali razstavo fotografij in orožja iz NOV s Stajerskega in deloma slovenjegoriškega območja

DAN BORCA

(Nadaljevanje s 1. strani)

stično družbeno ureditvijo. V nadaljevanju je obširno govoril o prvih začetkih naše narodnoosvobodilne vojne ter v zvezi z razširjenim plenumom Politbiroja CK KPJ, ki se je sestel 4. julija 1941 v Beogradu, dejal, da je bilo tukaj sklenjeno, naj partizani začnejo formirati odrede. S tega zasedanja je bil poslan tudi poziv jugoslovanskim narodom za boj proti okupatorju. Zaradi tega slavimo ta dan kot Dan borca, kar zaradi izredne zgodovinske pomembnosti zasluži. Zatem je obširno orisal zgodovinsko pot, ki so jo jugoslovanski narodi prehodili skozi štiriletno krvavo borbo, ki je terjala veliko najboljših sinov in hčera, ki je rodila novo socialistično Jugoslavijo. Glede povojnega stanja je povsem podčrtal, da se je naša domovina znašla v izredno težkem gospodarskem položaju, saj je bilo 1945. leta uničeno 36 odst. industrije. Sovražnik je do kraja porušil ali poškodoval 50 odst. šolskih poslopij. Poleg tega smo dobili zaostalo zapuščino iz stare Jugoslavije: industrijo, ki je bila na stopnji polkolonialne države, v šole je na primer leta 1939/40 hodila le polovica otrok. Na vsakem koraku so bili sledovi bivšega kapitalističnega gospodarstva. Naši narodi so kljub težkemu stanju z velikim elanom poprijeli za delo pri obnovi domovine. Ze 1946 leta so člani OF opravili okrog 125 milijonov prostovoljnih delovnih ur. Zatem so leto za letom sledile številne frontne in mladinske delovne akcije. Na ta način smo zgradili tudi vrsto pomembnih industrijskih objektov. Zavedali smo se, je dejal tov. Muršec, da brez močne industrije ni ekonomske niti politične samostojnosti, zato ni čudno, da je tedaj potrošnja občutno zaostajala za proizvodnjo, saj smo vložili zlasti v letih 1946—1956 v bazično industrijo okrog 50 odst. vseh investicij. Poleg

industrije smo razvijali tudi kmetijstvo in lahko trdimo, da standard naših delovnih ljudi vedno bolj raste. Načrt na primer predvideva, da bo leta 1965 znašal narodni dohodek na prebivalca 550 dolarjev. Računamo, da bomo proizvedli v naših tekstilnih tovarnah 50 odst. več blaga, proizvajali bomo tudi 90 odst. več električne energije. Namesto lani izdelanih 12 tisoč avtomobilov, bomo postavili na tržišče konec planskega obdobja 30 tisoč avtomobilov, 120 tisoč motornih koles, 300 tisoč hladilnikov, 100 tisoč televizorjev itd. Poleg tega bomo zgradili tudi 500 tisoč stanovanj. Tako bo nivo našega

gospodarstva v 20 letih povojne izgradnje štirikrat višji v primerjavi z letom 1939.

Na koncu je predsednik občinskega odbora SZDL še govoril o ugledu, ki ga danes naša država uživa v svetu v borbi za mir in sodelovanju med narodi.

Govor je zaključil z besedami: »Če nam bo kdaj hudo in če bodo nad nami spet temni oblaki, se zavedajmo, da jih more pregnati samo poštena in razumna roka borca, človeka, kot ga je dala naša revolucija: ustvarjalnega, močnega, ponosnega, ki se zna boriti za boljše, lepše in srečnejše življenje.«

V občini Lenart

Zmanjšanje prekrškov s področja javnega reda in miru

V zadnjih letih znatno zmanjšanje prekrškov s področja javnega reda in miru — Zaradi klatenja in delomrzništva izrečenih le nekaj kazni — Se vedno mnogo primerov nošenja orožja brez dovoljenja — Več mladotnikov 16 let starosti nima osebne izkaznice.

V občini Lenart so se v zadnjih letih zmanjšali prekrški s področja javnega reda in miru, predvsem pa pretepi ter so teh zadev mnogo manj obravnavali kakor prejšnja leta. Na obdolžence je kazen vzgojno vplivala in so le redki ponavljali prekrške. Za kršenje javnega reda so namreč predpisane zelo visoke kazni. Za pretep na javnem prostoru se lahko izreče denarna kazen do 20 tisoč dinarjev, ali pa se kršilca kaznuje z zaporom do 30 dni. V primeru, da je bil storilec predlagan za postopek za več prekrškov, se mu lahko izreče denarna kazen do 40 tisoč dinarjev ali z zaporom do dveh mesecev. Takih primerov v lenarški občini do sedaj ni bilo.

Zaradi klatenja in delomrzništva je bilo kaznovanih nekaj prestopni-

kov. Glede tega se ponavadi izreka kazen z zaporom ali pa se storilca izžene iz kraja, kjer je prekršek storil, za dobo šestih mesecev, če se izkaže, da je brez stalnega bivališča.

Dosti je primerov, da se težje zadeve, kjer je dokazano, da je storilec brezobziren do koristi družbene skupnosti in da je nagnjen k prekrškom, ki jih stalno ponavlja, končajo tako, da se poleg izrečene zaporne kazni izreče tudi varstveni ukrep s tem, da se določi prebivališče za šest mesecev do dveh let, ki ga ne sme spremeniti. Poudariti je treba, da so takšni ukrepi naperjeni le zoper hude delomrzneže, klateže

Odlikovani prosvetni in javni delavci

Z ukazom predsednika republike Josipa Broza — Tita so bili v naši občini odlikovani naslednji prosvetni in javni delavci: Ludvik Činč, učitelj z Medaljo dela, Josip Merdaus, učitelj z Redom dela s srebrnim vencem, dr. Franc Gabršček, zdravnik z Medaljo dela, Marija Alt, učiteljica z Redom dela s srebrnim vencem, Vera Kajč, učiteljica z Redom dela s srebrnim vencem, Alfonz Groman, učitelj z Medaljo dela, Milan Močnik, učitelj z Redom dela s srebrnim vencem, Angela Močnik, učiteljica z Medaljo dela, Milena Roter, učiteljica z Medaljo dela, Rudolf Roter, učitelj z Medaljo dela, Vilma Križnič, učiteljica z Redom dela s srebrnim vencem in Marija Jurman, učiteljica z Redom dela s srebrnim vencem.

Odlikovanja je razdelil predsednik občinskega ljudskega odbora Ivan Alt na sprejemu, katerega so se še udeležili sekretar obč. komiteja ZKS Vinko Plevnik in predsednik obč. odbora SZDL Franjo Muršec.

in postopače, ki so že dolgo dobo brez zaposlitve, stalnega bivališča se preživljajo z beračenjem in manjšimi tatvinami. Te primere obravnava okrajni sodnik za prekrške. V lenarški občini je mnogo primerov posesti orožja brez orožnih listov in streljanja brez potrebe, tako da ogrožajo ljudi in premoženje. Za nositelje orožja brez dovoljenja so določene večje kazni. Poleg navedenega se tudi pojavlja, da večina fantov in deklet, ki so dopolnili 16. leto, nima osebne izkaznice. Vzroki za to so zelo različni. Nekateri niso seznanjeni, da morajo imeti osebno izkaznico, medtem ko si je zopet drugi zaradi malomarnosti ne preskrbijo.

Pomenek z živinorejci

Umetno osemenjevanje krav — pogoj za kvaliteto

Naš obisk je tokrat veljal trem živinorejcem v občini Lenart, ki so s prizadevnostjo in upoštevanjem novega načina vzreje in pridelovanjem kvalitetne krme dosegli lep uspeh pri vzreji goveje živine.

V Zgornji Ščavnici smo se ogledali pri znanem živinorejcu Ivanu Lorenčiču, ki nam je postregel z nekaterimi podatki.

Redi rodovniško živino — Vse krave umetno osemenjuje — Krave mu čuva električni pastir

Nekoč je živinorejec Ivan videl na kmetijskem gospodarstvu, kako so uporabljali električnega pastirja, pa si ga je lani še sam omislil in mu s pridom koristi, saj nadomešča pastirja. Že nekaj let se intenzivno ukvarja z vzrejo rodovniške živine. Pridelek, ki ga dobi na 1,5 ha travniški površini, zadostuje za preživljanje 4 glav odrasle goveje živine in za dve teleti. Povedal nam je, da bi kapaciteto hleva razširil, vendar mu zaenkrat to ne kaže, ker ima premalo sredstev. Sicer pa je obstoječi hlev sodobno urejen in ga še sproti preurejuje. Kot dodatno krmo senu ali otavi polaga tudi silažo. Lani je izkopal zemeljski silos. Ker pa še ni imel dovolj izkušenj, se mu je

silaža pokvarila. Računa, da bo v dohodnem času uredil betonirani silos, kjer je manj možnosti, da se silaža pokvari. Že od vsega začetka, odkar se ukvarjam z živinorejci — nam je pojasnil tov. Lorenčič — so vse krave vpisane v rodovnik predvsem zaradi priznane pasme in ker so dobre mlekarice. Tako je na primer ena izmed krav dojila okrog 4 tisoč litrov mleka letno. Ko smo se pozanimali glede prednosti umetnega osemenjevanja, je pojasnil, da že precej časa vse krave umetno osemenjuje, ker se to dejansko izplača, saj je kvaliteta telet veliko boljša. Poleg tega se krave pri osemenitvi ne okužijo, kakor se mu je že zgodilo, ko jih je pripuščal domačim bikom. Tudi mlečnost je pri takih kravah veliko boljša. Živinorejec Ivan je uvidel, da se mu konji ne izplačajo, zato je edinega konja prodal. Sam pravi, da mu konj ne koristi, saj ne daje mleka, medtem ko veliko požre. On uporablja vse oblike, ki mu lahko doprinesejo k izboljšanju živinorejce. Zato ima v kooperaciji tudi 1 ha travnika. Svojo proizvodnjo je preusmeril na vzrejo goveje živine in deloma svinj. Rezultat njegove prizadevnosti je, da letno prodaja zadruzi po dve kravi. Poleg tega prodaja tudi teleta.

Aktualno za kmetovalce

CENE STROJNIH USLUG

Strojne usluge, ki jih nudi Kmetijska zadruga Lenart zasebnim gospodarstvom, postajajo eden izmed važnih činiteljev v pogledu obdelave zemlje. Polagoma so se stroji začeli uveljavljati v večjem obsegu tudi pri setvi, oskrbi, zaščiti in spravilu kmetijskih pridelkov. Doslej so se vse premalo izkoriščali za večji in cenejši predelek pri posameznih poljščinah, zato bo potrebno prednosti strojev obravnavati s tega stališča kdaj drugič.

Pridelovalce največkrat zanima cena posameznih strojnih uslug, saj čestokrat vprašujejo glede cene delovne ure stroja oziroma priključka. Cene strojnih uslug so prilagojene gospodarskemu računu posameznega stroja in priključkov. Stroški posameznega stroja ali priključka morajo biti kriti, oziroma rentabilni.

Glede na zmanjšanje in ukinitve regresa pri nekaterih gorivih in mazivih ter na visoke stroške popravil so se cene strojnih uslug tudi zvišale. Tako znaša cena traktorjski uri brez priključkov 1.200 dinarjev, s priključki: plug, brana, kultivator, kombinirana sejalnica, trosilec umetnega gnojila pa 1.400 dinar-

jev. Cena za žaganje drv se določa po številu rezov na ta način, da se plača za kubični meter enkratni rez 90 dinarjev, dvakratni 180 dinarjev, trikratni rez 270 dinarjev itd. Za priključek kosilnice se plača po delovni širini kose in sicer širina kose do 140 cm 1400 din, za širino kose 160 cm 1.600 din, skratka za vsak centimeter nad 140 cm po 10 dinarjev več. Prevoz s prikolico stane 1.200 dinarjev, s tem da se zaračuna stojnina 600 din, če traktor stoji po krivdi koristnika usluge. Premik se koristniku usluge ne zaračunava, če ta ne presega 10 do 15% efektivne ure, to je, da ni daljši od 6 do 9 minut, daljši premik se zaračunava vsakemu koristniku. Mlačev z mlatilnico na traktorjski pogon stane 1.560 din. Lahko pa se tudi obračuna 45 kg določene žitarice za efektivno uro. Kombajn se zaračunava 4.000 din za efektivno uro, medtem ko plača koristnik motorne škropilnice »Biserke« 1.050 dinarjev, če so zadržani škropilci in ta poskrbi za prevoz.

Ostalim manjšim strojem se določa cena na podlagi gospodarskega izračuna na isti način, kot je to pri večjih strojih.

Ali jih poznate?

Vilma in Jože Križnič

Menda ni človeka v bližnji in daljnji okolici Gradišča, ki ju ne bi poznal, saj sta že pred vojno učiteljevala v tem kraju. Oba sta vzorna šolnika in dajeta naši skupnosti mnogo več, kakor je »uradna« dolžnost. Kljub letom sta lahko marsikateremu mlademu učitelju zgled,

kakšen naj bo ljudski učitelj v pravem pomenu besede. Tesna povezanost šole z življenjem in dogajanjem v kraju nedvomno prispevajo k temu, da je delo političnih, kakor tudi množičnih organizacij v kraju prav dobro, obenem pa nam v šoli raste nov rod mladih in zavednih

državljanov. Jože Križnič je upravitelj šole, dober učitelj in mentor mlajšemu kadru — obenem pa tudi neverjetno dober organizator za vse tisto, kar nazivamo »izvenšolsko delo«. Dolgoletni predsednik kulturno-umetniškega društva, režiser, vodja izobraževalnega centra v kraju je s svojim delom in močno osebnostjo vtisnil pečat kraju in Gradišče je prav zaradi tega kraj, kamor vsak kulturni ali politični delavec z veseljem gre. Blagajnik sindikata je menda že deseto leto — vsekakor lepo priznanje. Bil je že večkrat tudi predsednik sveta za prosveto in

Gradnja severne magistrale Lenart-Benedikt DELA SE PRIBLIŽUJEJO KONCU

Tam, kjer so bili pred enim letom gozdovi, travniki in močvirja, se danes vije lepa, široka cesta, ki povezuje Lenart z Benediktom. Cesta je del »Severne magistrale«, ki povezuje severne slovenske kraje od Crne na Koroškem do Lendave v Prekmurju. Odsek ceste Lenart-Benedikt je delo mladinskih rok, ki so se v preteklem letu zbrali v Lenartu in Benediktu iz cele Slovenije in Hrvaške. Mladincem in mladinkam, ki so sodelovali pri izgradnji ceste ni bilo težko premagovati ovir in težav pri delu, ampak so z zavestjo, da mora biti cesta gotova v najkrajšem času, delali z polnim elanom, da bi lahko skupnosti dali v uporabo novi veliki objekt, ki je za kraj gospodarsko in politično važen. V naseljih, ki so bila v Lenartu in Benediktu, se je v teku treh mesecev in pol zvrstilo nad 1000 mladincev in mladink, ki so cesto zgradili do makadama tako, da je bila v mesecu novembru 1960 predana prometu.

Vendar vsa dela še niso bila dokončana. Potrebno je bilo izgraditi dva mosta, asfaltirati cesto, urediti robove ceste, posaditi travo itd. Vsled tega je Tehnična sekcija, uprava za ceste Maribor, ki je bila tudi izvajalec vseh gradbenih del in

investitor, skozi celo zimo vzdrževala cesto, ko pa so prvi sončni žarki močnejše posijali, so se pričela redna dela za dokončno dograditev ceste. Danes cesto že asfaltirajo in urejujejo na njej zaključna dela. Ker se datum otvoritve ceste iz dneva v dan vedno bolj bliža, smo izkoristili priložnost in obiskali delavce, ki delajo na zaključnih delih.

Odpravili smo se iz Lenarta proti novi cesti. Ze v začetku nove ceste smo opazili delavce pri gradnji mostu. Takoj nas je zanimalo, kako poteka gradnja, kdaj bo možen prevoz preko mostu, ali so se pojavile težave pri gradnji. Vsej naši radovednosti je ustregel delovodja tov. Bračić, ki nam je na postavljena vprašanja odgovoril sledeče:

»Na mestu, kjer danes stoji novi most, so bile še do nedavnega ruševine starega mostu. Največ dela nam je povzročila odstranitev ostankov starega mostu; saj smo morali pri odstranjevanju uporabljati celo dinamično razstrelivo, da smo lahko posamezne kose železobetona potegnili iz vode. Ko je bila struga Velke očiščena, smo pričeli s takojšnjimi pripravami za betoniranje novega mostu. Bilo je mnogo težav, in dela

so zahtevala mnogo prizadevnosti ter truda od delavcev, ki so zaposleni pri gradnji. Napori nas vseh so se izplačali, saj so rodili novi objekt, ki bo v kratkem lahko služil svojemu namenu.»

Zahvalili smo se tov. Bračiću ter odšli naprej po cesti do Benedikta. Med potjo smo srečevali razne skupine delavcev, ki so opravljali predvsem zaključna dela. Za razgovor smo naprosili tudi tov. Bestliča, ki nam je povedal sledeče:

»Moja naloga je, da do otvoritve izvedem zaključna dela na kanalih in drenažah. Delo je zelo naporno, saj se polagajo drenaže na lapornatem terenu, v katerega je zelo težko kopati, saj se smatra za zemljo IV. kategorije. Skupno si prizadevamo, da bi delo čimprej opravili, saj bi s tem lahko dali v promet sodoben gospodarski objekt, ki bi bil v ponos nas vseh.»

Tudi delavci tako mislijo. Tako misli vsak prebivalec Slovenskih goric, tako misli vsak državljan naše domovine, saj v nas vseh vlada zavest, da bomo lahko s hitro gradnjo modernih in sodobnih objektov pripomogli k hitrejšemu napredku našega gospodarstva.

Še enkrat: Zakaj ni več kmetijsko-gospodarskih šol?

V zadnji številki vašega lista sem pod gornjim naslovom prebral prispevek tov. Jožeta Tratarja iz Novega mesta, v katerem člankar omenja pomanjkanje KGŠ. V zvezi s tem sem se odločil, da vam tudi jaz pošljem podobni prispevek.

V sistemu našega šolstva imajo svoj prostor tudi KGŠ, v katerih se mladina seznanja s sodobno kmetijsko znanostjo. Pred leti smo že imeli v zimskih mesecih KGŠ in različne kmetijske tečaje. Nekaj časa je bil obisk v šolah zadovoljiv, vendar je

kulturo, sedaj vodi svet za šolstvo in je s svojim mnenjem in izkušnjami mnogokrat pomagal rešiti pereče stvari v občini. Le kdo bi našteval vse njegove funkcije, ki jih je imel in jih še ima! Eno drži: če rabite človeka, ki bo delo zanesljivo opravil, se obrnite nanj. In Vilma? Vsekakor je ne naziva zaman »svoja desna roka«, saj mu zvesto stoji ob strani in krepko posega na vsa področja od prosvete do socialnega skrbstva. Le kdo bi v njej videl učiteljico, ki je svoja službena leta že presegla? Neutrudljiva, domiselna in žilava, obenem pa prav mladeniško aktivna dela v šoli in v kraju ter oblikuje ljudi. Njuno delo je pravilno ocenila tudi skupnost ter jima podarila visoka delovna odlikovanja.

Letos bosta odšla v zaslužni pokoj, ki ga pa prav gotovo ne bosta uživala prekrizanih rok. Za njima pa bo ostala vrzel, ki jo bodo nasledniki le težko zamašili. Želimo jima v novem kraju in med novimi ljudmi še mnogo srečnih dni in prijetno zavest, da sta v svojem življenju naredila vse in še mnogo več, kot je naša skupnost od njiju pričakovala.

tudi ta čez čas nazadoval. Zdi se, da se tudi mladinske organizacije na vasi za to vprašanje prav malo ali pa nič ne zanimajo, pa čeprav bi le-te morale biti pobudnik za ustanavljanje KGŠ v zimskih mesecih. Za pomanjkanje teh šol je deloma kriva tudi mladina sama, saj kaže premalo interesa za kmetijsko znanost.

Večkrat sicer slišimo, da je delo s kmečko mladino težavno. Mnogokrat je to res. Res pa je tudi, da večkrat ne znamo zainteresirati kmečkih fantov in deklet za probleme gospodarstva. Premalo je, da je nekdo vključen samo v sekcijo mladih združnikov, zlasti še, če je ta samo na papirju. Problemi modernega obdelovanja, agrotehnični ukrepi, spoznavanja klimatskih in talnih pogojev itd., bodo postali zanimivi šele takrat, ko bo prizadeti videl v njih pogoj za povečanje svoje proizvodnje. Sistematično praktično delo povezano s teorijo se lahko organizira le v kmetijsko-gospodarskih šolah, kjer naj bi poučevali strokovnjaki.

Prav bi bilo, da v bodoče več konkretno razpravljamo o ponovni oživitvi KGŠ. Z dobro voljo in zavzetostjo bi se dalo marsikaj napraviti, vse pa bi se bogato obrestovalo

Frinc Jurač, Mislinja

Tovarišu Juraču se za poslani prispevek, ki smo ga objavili v izveličku, lepo zahvaljujemo. Vse naše bralce, zlasti kmetovalce, kmečke fante in dekleta vabimo, da sodelujejo s prispevki o KGŠ, ki naj bodo po možnosti kratki in vsebinsko bogati, predvsem pa konkretni. Zlasti želi-

mo slišati mnenje kmetijskih strokovnjakov in tistih prosvetnih delavcev, ki so že predavali v KGŠ. Vse še enkrat vabimo k sodelovanju.

Uredništvo

MLADINA POZOR!

Klub mariborskih študentov pripravlja prvi Pohod po poteh Pohorskega bataljona 19., 20. in 21. julija, vodil ga bo komandant Mariborske garnizije Stane Potočar.

Klub mariborskih študentov, sekcija Lenart, vabi da se prijavite v čimvečjem številu do 12. julija na Občinskem komiteju LMS Lenart, kjer boste dobili vse potrebne informacije.

KOMEDIJA »KLOBČIČ« NA LENARŠKEM ODRU

Sindikalna podružnica Trg. podjetja »Petrošnik« iz Lenarta je uprizorila pod okriljem PD »Radko Smiljan« v soboto, 17. t. m. Budakovo komedijo v treh dejanjih »Klobčič« in jo ponovila v nedeljo, 18. junija. Dvorana je bila obakrat napolnjena in menijo, da si je obe predstavi ogledalo okrog tisoč ljudi. Predstava je po splošni oceni uspešna, zato tudi nameravajo gostovati na Sladkem vrhu.

Svečano zaključili I. etapo JPI v Cerkvjenjaku

ODPRLI KRAJEVNI MUZEJ

V nedeljo, 18. junija so prebivalci Cerkvjenjaka imeli priliko spoznati široko zasnovano dejavnost pionirjev, ki sodelujejo v Jugoslovanskih pionirskih igrah. Ta dan so svečano zaključili z različnimi prireditvami I. etapo JPI. Nedvomno lahko podčrtamo, da so uspehi cerkvjenjaških pionirjev, ki so jih dosegli na različnih področjih, nadpovprečni ter že sedaj sodijo pionirji tega kraja med najbolj delavne v šoli in izven nje v občini, verjetno pa tudi v okraju.

Cerkvenjak je bil to nedeljo primerno okrašen. Zastave, ki so bile izobešene na vseh hišah in zadržnem domu, so dajale svečan videz. Pa tudi mogočen slavolok je za dan spremenil enolično podobo tega kraja. Na predvečer so izvedli tekmovanja v sreljanju z zračno puško, medtem ko so v nedeljo streljali vsi povprek, odrasli in pionirji. V jutranjih urah so odprli tudi razstavo likovnih, tehničnih, ročnodelskih in drugih izdelkov. Posebno pozornost je vzbudila tudi fotografska razstava, saj so bile razstavljene fotografije članov foto krožka. Najbolj razveseljivo in pohvale vredno je dejstvo, da so odprli stalno muzejsko zbirko v dveh prostorih zadružnega doma. Muzej je sedaj dostopen pionirjem, odraslim, pa tudi vsem tistim, ki se želijo seznaniti z zgodovino tega slovenjegoriškega kraja. S

presenečenjem smo obstali v prvi sobi, kjer so zbrali predmete, ki pričajo o kulturni, gospodarski in tehnični razvitosti cerkvjenjaškega področja pred več desetletji. Verjetno je najbolj zanimiv popolnoma lesen plug, ki so ga komaj uspeli iztrgati pozabi, saj je to edini takšen plug

zastopana tudi raznovrstna posoda. Posebna zanimivost so tudi najstarejši rokopisi in prve vezane knjige. Posebne zasluge za ureditev tega muzeja ima vsekakor tov. Vlado Lorber. Razumljivo je, da je to šele začetek in da bodo zbirke stalno dopolnjevali.

Na majhni vzpetini se razprostira privlačen slovenjegoriški kraj Cerkvjenjak, ki je ves v zelenju. (Posnetek in izdelava fotokrožka šole Cerkvjenjak)

na celotnem območju tega kraja. Prav tako so zanimive stenske ure, stari papirnati in kovani denar, priprave za izdelavo masla, razne vrste orodja in orožja. Bogato je

Popoldanski program so izpolnili z dobro pripravljeno kulturno akademijo, katere se je udeležilo okrog 500 gledalcev. Na akademiji je govorila o dosedanjem delu tudi nač. odreda, pionirka Marica Kurnik. Pevski zbor pa se je predstavil s pesmimi, ki jih je naštudiral prav za ta dan. Poleg tega so pionirji brali lastna literarna dela. Nastopil pa je tudi recitacijski krožek. Ob tej priliki so sprejeli v mladinsko organizacijo 33 pionirjev.

Za uspešno delo v času I. etape JPI so najboljšim pionirjem podelili knjižne nagrade.

V Cerkvjenjaku je bila prva tovrstna prireditev letos in to dobro pripravljena, za kar gre vsa pohvala učiteljem in pionirjem.

Pisma naših bralcev

Morda vam je znano, da imata Lenart in Jurovski dol svojo pošto, zato se prav lepo in ponižno priporočam, da bi mi v bodoče pošiljali list na dom. Naročil sem »Domače novice«, vendar sem dosedaj prejel le one številke, ki sem jih dvignil osebno ali po svojem zastopniku na vaši upravi. V primeru, da sem ponovno naletel na gluha ušesa, sem sklenil poklicati na pomoč neustrašnega junaka Pavliho, da prežene iz uprave Domačih novic zelenega škrata, ki sedi na moji številki vašega cenjenega lista.

Franc Skrlec
Jurovski dol

Tovariš Skrlec!

Za vaše zabavno pismo lepa hvala. Upamo, da ne bo potrebno klicati na pomoč Pavlihe, saj smo vam poslali 4. in 5. številko našega lista. Poleg tega smo vas uvrstili med stalne naročnike. V bodoče boste časopis redno dobivali po pošti.

Uprava

Na uredništvo je prispela pesmica, katere žal ne moremo objaviti, ker ni podpisan avtor. Sicer pa ni naš namen, da bi objavljali pesmi. Zato so poklicani drugi listi, zlasti razne književne revije. Pesem neznanega avtorja, ki smo jo prejeli, brez dvoma sodi v Pavliho zaradi svoje vsebine, vendar bi jo bilo potrebno stilno urediti. Neznane avtorju, ki se je podpisal s »Tine«, priporočamo, da nam v bodoče podobne stvari pošilja v nevezani besedi, v obliki šale.

Uredništvo

Obrtno mizarstvo podjetje BREST

Osnovni problemi: PROSTORI, STROJI IN SLABE PROMETNE ZVEZE

Obrtno mizarstvo podjetje »Brest« v Voličini se je osamosvojilo v letu 1959. Podjetje je pričelo delati s tremi delavci, danes pa zaposluje sedem delavcev, ki so v preteklem letu ustvarili 8.300.000 din bruto produkta, v letošnjem letu pa so planirali 12.000.000 kosmatega produkta.

Podjetje izdeluje vsa splošna mizarstva dela, furnira pohištvo, ki ga prodaja v Maribor in v Ptuj. Naročil je vedno dovolj, saj si podjetje prizadeva, da posamezna dela čimprej in kvalitetno izdela. Pri tem pa se še vedno bori z različnimi težavami, ki vplivajo na nizko produktivnost dela in na povečanje materialnih stroškov. Tako je n. pr. zaradi primanjkovanja strojnega parka še vedno 50% vseh del ročne izdelave, strojni park je močno zastarel, prostori so majhni in ne ustrezajo potrebam podjetja.

Ker je v podjetju zaposlenih samo sedem delavcev, predstavljajo vsi člani kolektiva tudi delavski svet. Na sestankih, ki jih imajo enkrat mesečno, razpravljajo poleg drugega tudi o delitvi dohodka, o povečanju produktivnosti dela, zlasti pa o nabavi novega strojnega parka. Člani kolektiva si delijo dohodek po opravljenem delu. Po urnih po-

stavkah so plačana samo še nekatere režijska dela, ki se po mnenju uprave ne morejo meriti, vendar bo potrebno, da v bližnji bodočnosti ustanovijo ekonomsko enoto, ki bo na osnovi ustvarjenega dohodka in razdeljevanja le-tega odpravila ostanke mezdnih odnosov, ki se še pojavljajo. Del lastnih sredstev uporabljajo tudi za nakup strojnega parka. Tako nameravajo v letošnjem letu kupiti novo brusilnico.

Podjetje se trudi, da bi se preselilo iz dosedanjih prostorov v Lenart. V perspektivnem planu imajo predvideno novogradnjo v Lenartu v vrednosti 20 milijonov in nabavo sodobnega strojnega parka. S tem se bo tudi uresničila želja kolektiva, saj bodo v modernu opremljeni delavnici pogoji dela boljši in tudi produktivnost dela se bo povečala, kar bo močno vplivalo na povečanje dohodka podjetja.

KAM LETOS?

Kje bomo preživeli svoj letni dopust? Pula vabi!

Kdo še ni slišal za Pulo? Starinsko mesto ob istrski obali, sedež močne industrije ter prizorišče vsakoletnega filmskega festivala že nekaj let daje gostoljubno zatočišče tisočem Slovencev — med njimi tudi našim občanom. Misel na letovanje ob morju je vznikla pred leti in neutrudni tov. Mejovšek je v letu 1956 organiziral prvo taborjenje za mladince in pionirje v okviru TVD Partizan Lenart. V naslednjih letih je akcija zajemala vedno več pionirjev. Lani je letovalo v idiličnem zalivu v Valovnici skoraj 80 mladih ljudi, ki so si v štirinajstih dneh nabrali dovolj moči za uspešno delo med šolskim letom.

Kako pa letos? Tudi letos bo zraslo pisano naselje platnenih hiš ob vznožju stare trdnjave. Smeh, veselje in razigranost bodo odmevali od jutra do večera. Sonca, svežega zra-

ka in vode bo dovolj za vse, ki se bodo odločili v tem prelepem kotičku naše domovine preživeti svoj letni dopust. Komisija, ki pripravlja letovanje, je neumorno na delu, saj pričakujejo letos velik naval in zaradi tega pripravljajo kar štiri izmene in sicer:

od 3. 7. do 17. 7. za odrasle
od 17. 7. do 31. 7. za odrasle
od 1. 8. do 13. 8. za pionirje
od 14. 8. do 28. 8. za odrasle

In na koncu še vprašanje, ki prav gotovo vsakega najbolj tišči! Kako bo s cenami? Le brez skrbi! Za pionirje je predvidena cena v isti višini kot lani — 4.500 din. Socialno ogroženim bo nekaj primaknila občina, del pa bodo morali zbrati sami. V gornji ceni je vračunana tudi vožnja v obe smeri. V nabiranju sredstev so najbolj iznajdljivi v šoli Lenart.

Križem po naših goricah

SPODNJA VOLIČINA

Kmetijska zadruga Lenart adaptira s sredstvi lastnega investicijskega sklada hlev, v katerem bo prostora za 76 glav goveje živine. Predvidevajo, da bodo stroški adaptacije znašali okrog milijon osem sto tisoč dinarjev. Za adaptacijo tega hleva so se odločili zlasti zato, ker je blizu krma, voda in speljana cesta, ki jo bodo še delno popravili, nekaj s sredstvi zadruge, nekaj pa z denarjem, ki ga bo prispeval Krajevni odbor Voličina. F. K.

LENART

Sindikalna podružnica občinskega ljudskega odbora je pripravila dvodnevni izlet, katerega se je udeležilo okrog 50 uslužbencev. Udeleženci izleta so si ogledali znano tovarno »Iskra« v Kranju, kjer so se pogovarjali s predstavniki podjetja o njihovih perspektivah. Nadalje so obiskali tudi Bled. Nekateri so si v tem kraju ogledali grad, drugi pa otok z znamenito cerkvijo in muzejem. S položajno venca so se izletniki spomnili padlih talcev v Dragi. Ogledali so si tudi Begunje — pokopališče internirancev in celice smrti, ki so sedaj preurejene v muzej. N. Z.

GRADIŠČE

Ze nekaj časa razpravljajo v raznih organizacijah o potrebi po otroškem igrišču, ki je izredno pereča, saj je sedaj veliko otrok prepuščenih cesti, kjer so brez potrebnega varstva. V zvezi z ureditvijo igrišča so do nedavnega imeli težave glede sredstev. Ker pa so na zboru volivcev namenili za ta objekt 30 tisoč dinarjev, bodo z delom kmalu začeli. Tudi mladina bo pomagala s prostovoljnim delom. Igrišče namestavajo urediti v parku za Kulturnim domom. Za enkrat bodo uredili samo peskovnik, gugalnice in postavili klopi. Gradnjo igrišča bo vodila stanovajska skupnost, ki so jo ustanovili.

LENART

Na pobudo KOSZDL so uredili v dvorani občine klub, ki je sodobno urejen. Zanj je veliko zanimanje med prebivalstvom, ki se trikrat tedensko v velikem številu zbira v tem prostoru. Med drugim je v klubu knjižnica, ki razpolaga z nekaj novimi knjigami, biljard, ki ga zlasti uporablja mladina, televizijski sprejemnik, radioaparati in šah. V tem prostoru seveda ne manjka časopisov in revij. T. S.

ZG. ŠČAVNICA

Na mladinskem sestanku so se dogovorili, da bodo začeli urejevati igrišče, ki bo namenjeno šoli in mladini. Prostor, ki je neurejen in je že do sedaj služil za igrišče, bodo posipali z lešem ter uredili vse ostale

naprave, ki so potrebne. Za to igrišče je določena sredstva namenil tudi zbor volivcev, s katerimi bodo predvsem uredili ograjo okrog igrišča. F. O.

JUROVSKI DOL

Osnovna šola je skupno s šolo Zg. Ščavnica izvedla športna tekmovanja starejših mladincev in pionirjev v krosu, skoku v višino in daljino, teku na 80 in 100 metrov in v odbojki. Tekmovanje je bilo dobro pripravljeno in nekateri rezultati kar presenečajo. Tako je mladinec iz Zg. Ščavnice skočil 145 cm visoko, medtem ko je učenka 4. razreda iz Jurovskega dola skočila 128 cm. To tekmovanje je znova pokazalo, da so tudi med kmečko mladino taki, ki imajo pogoje za vsestranski razvoj na športnem področju. Č. I.

ZG. ŠČAVNICA

Ze nekaj časa v tem kraju ne uporabljajo televizijskega aparata, ki ga je krajevna organizacija SZDL lansko leto prejela kot nagrado. Televizor je v gostilniški sobi, kjer ga nihče ne gleda. Po daljšem prerekanju, kam naj aparat postavijo, so se odločili, da ga bodo namestili v šoli, kjer ga bo lahko s pridom rabila zlasti šolska mladina. Dostop pa bodo imeli tudi ostali prebivalci tega kraja. O. F.

JUROVSKI DOL

Do sedaj je imela kmetijska zadruga skladišče za gorivo in mazivo v stavbi, kjer sta pošta in krajevni urad. Ker pa predpisi o varnosti tega ne dovoljujejo, so začeli graditi večje skladišče, ki bo izven naselja in pripravno za gorivo. Za skladišče so opravili vsa zemeljska dela. Računajo, da bo novo skladišče izgotovljeno v najkrajšem času. I. Č.

GRADIŠČE

Traktorist proizvajalnega okoliša Gradišče Karl Senekar je kosil s traktorjem. Med košnjo se mu je v koso zataknil žebelj, zato je vozilo deloma zaustavil ter hotel žebelj odstraniti, vendar je v tem času traktor začel delovati in mu je zato kosa odrgnila precejšen del kože, tako da se je moral zateči po zdravniško pomoč. Ta primer kaže, da je potrebno biti previden pri takem delu. L. T.

GRADIŠČE

V Gradišču so svečano proslavili Dan krvodajalcev. V izbranem sporodu so nastopili s pevskimi točkami, folkloro in drugim. Najzaslužnejšim so podelili značke. Kristina Bauman je prejela zlato značko, ker je že desetkrat oddala kri. Ob zaključku so pripravili pogostitev za krvodajalce z njihovega področja. T. L.

OBRTNO MIZARSKO PODJETJE »BREST« VOLIČINA
razpisuje delovna in učna mesta
2 MIZARSKIH POMOČNIKOV IN
3 VAJENCEV ZA MIZARSKO STROKO

Istočasno sporoča, da izdeluje vsa splošna mizarška dela, sodobno furnirano pohištvo ter opravlja razne usluge po konkurenčnih cenah.

Obrotno miz. podjetje »Brest«
Voličina

Obiskali smo tabor predvojaške vzgoje v Voličini

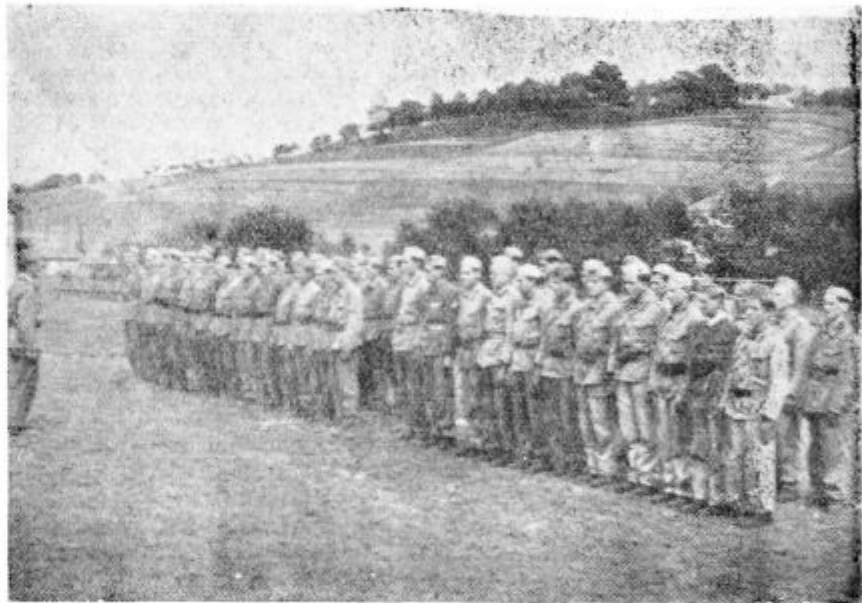
Fantje se vsestransko vzgajajo

Približno 500 m pred Lenartom, na cesti, ki pelje iz Maribora, zaviješ na desno in se po cesti, ki vodi mimo gozdov in polj, pripelješ v slovenjegoriško vas Voličino. Voličina kot kraj sicer ne predstavlja nič posebnega. Leži v majhni kotlini, katero obdaja z vseh strani nizko gričevje in daje videz vinorodnih in sadnih krajev. Če bi se do nedavnega peljal skozi Voličino, verjetno ne bi opazil nič pomembnega, čemur bi posvetil več pozornosti. Danes pa...

Danes pa, pravijo Voličani, pa pri njih večkrat poka. In res ni dneva, da ne bi bilo slišati streljanja v bližnjih gozdovih. Kjer mladinci

življenjem, ki jim ga nudi tabor?

»Mladinci ostanejo na taborjenju 14 dni,« nam je povedal tov. Grajfoner. »V tem času se naučijo raznih vojaških vaj, spoznavajo orožje, se učijo streljati z manevrsko in vojno municijo itd. Močno si prizadevamo, da bi nudili mladincem tisto osnovno znanje, ki jim bo v veliko pomoč pri odsluženju vojaškega roka. V taboru imamo 70 mladincev, ki so razdeljeni v tri vode. Vsak vod ima svojega komandirja, ki je zadolžen, da opravi z mladinci predpisane vaje. Moram priznati, da so komandirji vodov izkušeni, saj so sodelovali že na več taborjenjih, ki

»Zborile se je glasilo povelje. Fantje so se na mah zvrstili in poslušali komandirja, kaj bo danes na programu

predvojaške vzgoje vadijo razne vojaške vaje, da bodo lahko v vojski laže dojemali in se učili.

Odločili smo se, da obiščemo tabor predvojaške vzgoje v Voličini. Ze ob prihodu v Voličino smo zagledali uniformirane mladince. Ob vstopu v logor, ki se nahaja v okolju starega združnega doma, smo imeli priliko opaziti skupine mladincev, ki so se urili v raznih športnih disciplinah — v odbojki, nogometu, streljanju, lahki atletiki itd. Takoj smo opazili, da so mladinci dobro razpoloženi, saj so si zelo prizadevali, da bi dosegli dobre uspehe. Povprašali smo prvega, zakaj takšna zaverovanost v igro. Zaupal nam je, da imajo danes razna tekmovanja med vodi v športnih disciplinah in da se velja potruditi, kajti baje je konkurenca zelo velika. Kar zamikalo nas je, da bi se udeležili tekmovanja, vendar je bila naša naloga zvedeti kaj več o življenju mladincev.

Za pogovor smo zaprosili komandanta tabora, tov. Franca Grajfonerja.

»Tov. komandant! Zanima nas, kakšno je taborjenje mladincev, ali pridno vadijo, ali so zadovoljni z

jih je organiziral okraj ter so si med leti nabrali dovolj izkušenj, da jih danes prenašajo na svoje mladince. Mladinci zelo pridno sledijo svojim komandirjem, saj si prizadevajo, da bi razne vaje pravilno izvedli. To je pokazal tudi uspeh prve izmene.

Kako pa kaj popoldansko življenje?

»Tudi popoldansko življenje je pestro. Tekmovanja v odbojki, nogometu, med dvema ognjema in v lahki atletiki ter v šahu so na dnevnem redu. Posebno skrb pa posvečamo politični vzgoji mladine. V ta namen prirejamo razna ideološka predavanja in jim mladinci z zanimanjem sledijo ter v razpravi sodelujejo z raznimi vprašanji, ki jim niso znana. Mladincem tudi večkrat prikažemo celovečerne in dokumentarne filme.

V sredi razgovora nas je prekinil zvok trobente. Mladinci so trumoma prihiteli na zborna mesta s »porcijami«, pripravljeno, da čimprej povečerjajo in ležejo k počitku, saj vedo, da jih naslednji dan čakajo nove naporne naloge.

OB 20-LETNICI VSTAJE

Zločin v Nedeljki v viničariji

26. aprila 1944 so gestapovci ustrelili tri aktiviste OF: ilegalce Konrada Skrofiča-Krušnika, Leopolda Bana in Antona Zemljiča v Žerjavcih.

Tragična vest je globoko odjeknila v srcih Goričanov, saj so izgubili napredni stvari predane in prekaljene borce, kmečke proletarce. Karel Skrofič je bil doma od Sentilja, po poklicu pek. Za stare Jugoslavije je pekel pri Scherbaumu v Mariboru. Deloval je v naprednem gibanju skupaj s poznejšim narodnim herojem Milošem Zidanškom, Savoričem, Horvatom in drugimi peki ter še z inž. Hermankom. Ob razsulu predaprilske Jugoslavije je bil ujet, a se je kmalu vrnil. Nastanil se je pri svoji svakinji, se povezal z osvobodilnim gibanjem ter odšel na poziv Partije skupaj s tov. Borom, kasnejšim prvim komandantom XI. SNOUB »Miloša Zidanška« (Pohorske brigade) in drugimi prvoborci k partizanom v enoto na Pohorje.

S sabo je pripeljal puško na kolesu, zavito v odejo, mimo vseh straž, vohunov in izdajalcev. Postave je bil majhne, čokat, močno nadohranih las, a živahen in odlični organizator. To se je pokazalo takoj. Kar prvi dan je organiziral kruh za vso četo, pa so mu dali partizansko ime »Krušnik«. Udeležil se je vseh akcij Pohorske čete, poznejšega I. štajerskega bataljona. Bil je izredno junaški in predrzen. Ob napadu na nemško žandarstvo postajo v Ribnici je kar pod oknom brez orožja pozival žandarje, naj pridejo ven na pogovor in se predajo. Pozimi 1941/42 je šel prezimovat. Pri svojem bratu Francu Skrofiču v Žerjavcih je zbolel za pljučnico in ni več docela ozdravel. Kljub bolehanju je deloval

v narodnoosvobodilnem gibanju. V Slovenskih goricah je prepričeval ljudi in jih pridobival za OF. Pomagal mu je svakinja Magdalena Skrofič-Turčka; kot kurirka jih je povezovala z aktivisti v Mariboru in na Pohorju. Pozimi 1944 se je Krušniku pridružil Leopold Ban, doma iz Mokronoga na Dolenjskem, poprej je bil tudi pekovski pomočnik pri Scherbaumu. Nemci so ga imeli v zaporu pol leta, nato je prišel delat v Slovenske gorice. Tretji je prišel v ilegalo h »Krušniku« Anton Zemljič, domačin iz Sp. Žerjavca, ki je pobegnil iz nemške vojske. Spomladi 1944 je imel tov. Skrofič zvezo z Antonom Negrom iz Maribora, a ta je padel 1944 okupatorju v roke. Izdajalec Miloš, doma iz Trbovelj, nekdanji partizan potem pa gestapovski vohun, je izvohunil od Negra, da čakajo v Žerjavcih trije za odhod k partizanom. Izdajalec Miloš je prišel 25. aprila 1944 sam v Žerjavce kot obveščevalec Pohorske brigade, kazal Krušnikovi skupini Titovo sliko in letake ter se domenil, da odpelje trojico naslednji dan.

Še isti večer so šli vsi skupaj k Zamutu, kjer so priredili sestanek OF. Ilegalci so prespali pri Vincencu Brezniku. Naslednji dan so bili spet pri Krušnikovem bratu. Tja je privedel izdajalec Miloš v partizanske kurirje preoblečene okupatorje, ki so hoteli trojico zahrbtno ujeti. Ko so aktivisti prepoznali, da so ujeti v parst, se je vnel boj v sobi in so pri tem padli vsi trije partizani, od gestapovcev pa nobeden. Istočasno so Nemci obkolili tudi hišo, tako da ni mogel nobeden pobegniti.

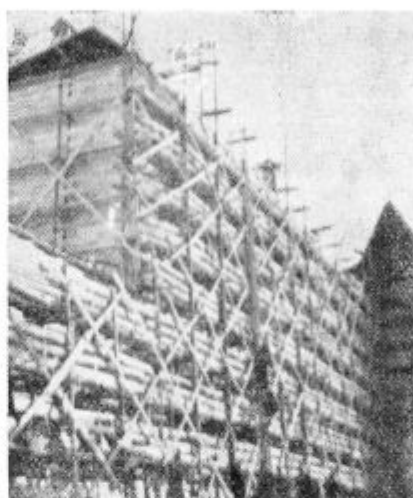
Padle partizane so okupatorji pokopali na lenarškem pokopališču,

brez krste, le polo črnega papirja, kakršnega so uporabljali za zatemnitev, so položili na dno groba. Hoteli so tudi zbrisati sled hudodelstva v nemški matični knjigi, kjer so vsem partizanom zapisali na podlagi žandarmerijskega zapisnika, češ da so umrli od srčne kapi.

Okrutno so ravnali z aktivnimi Žerjavčani. Skrofič Magdaleno, ki je šla tačas po hrano k sosedu, so z zvezanimi rokami na hrbtu odvele na Viltuš, od tod pa v koncentracijsko taborišče Rawensbrück.

Za 1. maj sta mladinki okrasili herojskim partizanom grob z jugoslovansko trobarvnico; posadili sta modre spominčice, belo vrtno penušo in rdeče trobentice. Nemci so cvetlice odstranili, iskali skrivne krašteljice groba, a zaman, toda grob je bil ponovno okrašen. Ko so zavezniška letala v sili odvrгла nekaj bomb pri Lenartu ter poškodovala tudi partizanski grob, so okupatorji to izkoristili in zemljo izravnali tako, da ni bilo več videti gomile.

Po kroniki ZB NOB

Grad Hrastovec
Dolga stoletja so v tej mogočni zgradbi neomajno vladali nad tlačani grofje Herbenštajni. Stavba, ki je danes stara okrog 750 let, je takoj po osvoboditvi terjala obnove. Na sliki vidimo obnovitvena dela.

Nekoč in danes

Grad Hrastovec je leta 1946 bil nacionaliziran in ga je moral pošlednji grof iz rodu Herbenštajnov zapustiti. 1948. leta so v gradu uredili bolnišnico za duševno defektne. Obnova gradu, ki je trajala od osvoboditve, je bila zaključena 1956. leta.

Prežihov Voranc

2

VODNJAK

Ravno takrat se je delo na polju malo prekinilo. Setev je bila v zemlji in do košnje je bilo skoraj še dva meseca. Borovnik je sklenil kopati po očetovem naročilu. Nekega jutra je vzel lopato in kramp in odšel tja za plot; naredil je križ z orodjem čez zemljo in odkopal velik krog ruševine s kosom ceste. Ko je stal sredi odkopanega kroga s krampom v rokah, je vzdihnil in pogledal ženo ter mater, ki sta stali na trati ob robu odkopa. Njegov pogled je bil en sam vprašaj, poln dvoma in upanja. Spustil je orodje k tlom in se naslonil s telesom na topor. Zenski sta stali nemi poleg njega; čutili sta težo in pomen tega trenutka. Tako so onemeli vsi trije. Nato se je pa mož razkoračil, pljunil v dlan rumeno slino in zavihtel kramp da se je zasadilo železo do ušes v lapornati svet. Zenski sta si oddahnili. Potem so delali vsi trije skoraj brez prestanka. Borovnik je začutil veliko veselje in vera v njem, da mora najti na tem mestu vodo, kakor je rekel oče, je postajala vedno trdnejša. Pri delu mu je pomagala žena; medtem ko je on odkopal prst in jo metal iz jame, jo je ona odvažala na samokolnici tja

na odor njive in nasipala prazen svet. Toda že četrti dan ni več dosegel z lopato vrha in se ni mogel znebiti prsti. Napravil je dvigalo. Stiri bruna je postavil navpik čez vodnjak, prevezal pod vrh primerno izrezano kolesce in nategnil nanjo povezano vrv, na katero je privezal majhno kad. Sedaj se je delo spet nadaljevalo. Žena je vlačila kad za kadjo iz globine, ki je postajala vedno večja.

Do nedelje je bilo izkopano že pet metrov globine. Ko je zlezal Borovnik v soboto ob zvonjenju k počitku iz jame in je pogledal nazaj, je bil skoraj ponosen na svoje delo. Do takrat je delal brez prestanka, v neki strastni napetosti, ko so umolknille vse druge misli in želje. Ves teden se mu med delom niti za trenutek ni porodila misel, da mogoče koplje zastoj in da ne bo našel vode. Sedaj pa, ko je stal na robu vodnjaka in strmel v mračno globino in videl, koliko zemlje je že izkopal, se mu je za hip porodil dvom. Ko je začel kopati od vrha, ni mislil, da bo moral kopati tako globoko. Bog ve, kje bo voda. Njegov mračni obraz je še bolj potemnel.

Naslednji dan ni šel v cerkev kakor po navadi; šli sta le žena in mati. On pa je ležal vznak v izbi na postelji, na kateri je umrl njegov oče, in brezizrazno zrl v sajasti strop. Premišljeval je o vodnjaku. Drugi teden je upal, da pride že do vode. Nekajkrat se mu je že itak zazdelo, da je postajala prst malo mokra, bolj ilovnata in sodeč po teh znamenjih mora priti do vode. Ako najde vodo, potem najame zidarja, ki bo vodnjak obzidal in Borovnikov dom bo za polovico več vreden. V takem premišljevanju sta ga zmotili žena in mati, ki sta trudoma prilezli po bregu iz doline.

Popoldan je bil lep, zgodnji pomladi dan. Sonce je pripekalo v rjavi breg, da je zadišala po vzduhu topeča se smola iz bližnjih lesov. Bilo je prijetno in Borovnik je sedel popoldne k čebelnjaku, gledal v roje muh in mislil na vodnjak.

Žena je sedela na hišnem pragu in šivala; starica pa je izginila nekam v breg za hišo. Takrat je prišel po poti od sosedu sem tesar Krivonog. Po hoji se mu je poznalo, da je nekoliko pijan. Ko je zagledal množično navožene, mrtve prsti na odoru, se je začudil, ker je poznal navado Borovnikovih, da ne zasipljejo odorov. Še bolj se je pa začudil, ko je zagledal tik ob cesti izkopano luknjo, ki ji je komaj videl dno. Takoj se je domislil, da koplje Borovnik vodnjak. Tisti hip je zagledal Borovnika, čepečega na klopi

pri čebelnjaku. Borovnikovih ni nikoli maral, ker so bili pretrdi. Včasih je bil ježen in zahotelo se mu je črničevca, katerega je Borovnica vsako leto našgala dokaj litrov. Toda ti čemerni obrazi niso dali ničesar od sebe, zlasti ne, kadar je bil že malo dobre volje; a ravno takrat ga je najbolj ježalo. Ko je zagledal jama in uganil pomen, mu je zaigral okrog ustov porogljiv nasmeh. Napotil se je naravnost proti čebelnjaku.

»Dober dan, Borovnik!« je pozdrvil in obstal pred sključenim gospodarjem, ki je mrmraje odzdravil.

»Kaj sem videl, ali kopljete vodnjak — ha?« je vprašal Krivonog. Borovnika je jezilo, da ga izprašuje ravno ta človek o stvari, ki se mu je zdela popolnoma zasebna in nekam preveč vzvišena, da bi se o njej pogovarjal s tem omrženim človekom. Zato ni nič odgovoril.

»Vodo iščete, kaj?« je nesramno nadaljeval Krivonog in zlovilno poškilil na Borovnika. »Toda prej bi bili vendar koga poprašali, ki bi vam bil razložil, da je zastoj vsako delo! He-he! Pa ravno na najbolj suhem prostoru, kjer lapor že iz zemlje gleda. Vraga! Ali se vam meša? Tam lahko kopljete do sodnega dne. Prej boste prišli do pekla kakor pa do kaplje vode. Hej, ali vidite zemljo — Borovnik, suha je bolj kakor moje grlo!«

(Nadaljevanje prihodnjič)

PROSLAVA DNEVA KRVODAJALCEV V VOLIČINI

Na svečan način so v Voličini proslavili Dan krvodajalcev, 4. junij. Slavnosti, ki je bila večer prej, se je udeležilo okrog 500 krvodajalcev. Poleg tega tudi večje število gostov. Na slavnosti so podelili 40 srebrnih in eno zlato značko najzaslužnejšim darovalcem krvi. Ob tej priložnosti so tudi razvili prapor OO Rdečega križa. Na sliki: Pogled na oder med svečanostjo.

KMETIJSKI NASVETI

JULIJ

V sadovnjaku:

Tretje škropljenje jablan in tudi hrušk opravimo konec junija, v začetku avgusta, če se močno kaže ameriški kapar, posebno pa jabolčni zavijač v bolj sušnih poletjih ali če se v vlažnih poletjih močno širi škrlup.

Koščičarjev navadno ne škropimo več, razen sliv in češpelj, če se močno kaže češpljev zavijač (črvivost). Uporabljamo kombinirana škropiva kot pri prejšnjem škropljenju (razen svinčevega arzenata, ki ga pri ranih sadnih sortah sedaj ne uporabljamo več, ker je strupen).

Konec julija (v začetku avgusta) opravimo še četrto škropljenje jablan in hrušk (glej avgust).

Na polju in v vrtu:

Izvršimo po potrebi večji del enake ukrepe kot v juniju. Posebno važno je zatiranje ličink drugega zaroda koloradskega hrošča, listnih uši na repici in pesi, gosenci kapusovega belina, raznih sovč in grizlic s pripravki HCH (Lindan, Dildien) in DDT (Pantakan, Pepein, Gesarol i. dr.). Paradižnike škropimo z 0,3 odst. Dithanom ali Lirothanom proti plesni in drugim glivičnim boleznim.

PREUSMERITEV V ŽIVINOREJO IN SADJARSTVO

Pri Beloglavčevih v Zg. Voličini ni bilo doma gospodarja, ko smo se tam oglasili. Nekaj besedi nam je spregovorila gospodinja. Na posestvu redijo osem glav goveje živine, predvsem krave, medtem ko letno prodajo po eno glavo. Verjetno bi lahko kvaliteto živine še izboljšali, če bi pogodbeno sodelovali z zadrugo v travništvu. Na vprašanje, zakaj ne

sodelujejo, nam je povedala gospodinja, da jih ni nihče od zadruga obiskal. Proizvodnjo so deloma že specializirali in se pretežno ukvarjajo z živinorejo in sadjarstvom. Redijo tudi svinje, ki jih predvsem prodajajo zadrugi. Z zadrugo nimajo posebnih stikov, razen da je le-ta orala s traktorjem in žagala drva. Za nekatera poljska dela pa še vedno uporabljajo konja.

POTREBUJEM VEČJI HLEV

Mlakarjevo družino smo dobili pri spravi sena. Ker se je bližala nevihta, so z delom hiteli. Z Avgustom Mlakarjem sva se pogovarjala kar na travniku. Na domačijo v Zamarkovi se je priženil pred dvajsetimi leti in začel načrtno gospodariti. Zlasti se je usmeril v živinorejo. Že od vsega začetka redi eno pasmo živine. Trenutno mu v hlevu stojijo 4 glave, ki jih preživlja s pridelkom, ki zraste na 2 ha travnika, na katerem je pridelek slabši zaradi zamočvirjenih tal. V kooperaciji v travništvu prav zaradi tega ne sodeluje. Živinorejec Mlakar bi kapaciteto hlevov povečal s tem, da bo zgradil poseben hlev za svinje, ki ne sodijo v goveji hlev, kjer so sedaj. Ker nima potrebnih prostorov za živino, bo letos prvič prodal tele, čeprav je doslej vsa teleta plemenil. Na koncu pogovora je dejal, da se da živeti, seveda je potrebno poprijeti za delo. Menil je, da najbolj kritizirajo nemarni gospodarji, ki jim ni za delo. »Jaz delam tudi ob nedeljah, če je potrebno,« je nazadnje pribil.

V teh vrsticah smo skušali prikazati, da tudi na našem področju delajo in živijo kmetovalci, ki se zavestno trudijo za izboljšanje živinoreje.

POD DROBNOGLEDOM

ALI JE TO ODNOS DO DAVKOPLAČEVALCEV?

Ko sem se mudil v nekem kraju v občini, so mi tamkajšnji prebivalci pripovedovali, da so izterjevalci davka obiskovali vse davkoplačevalce povprek ne glede na to, če so ti že davek plačali ali ne. Oglasili so se tudi pri neki lastnici manjšega posestva in jo v posebnem tonu zasliševali, če je plačala davek, skočnino, prispevek za vodno skupnost in drugo. Vsi pa vedo, da je doslej davek v redu plačevala, kakor tudi vse ostale dajatve. Ta nam je tudi povedala, da so se oglasili še pri sosedih, ki so davek prav tako poravnali v predpisanem roku. Kje je vzrok? Pomanjkljiva evidenca ali zasmeševanje ljudi?

ZA OPRAVLJENO DELO SLEDI PLAČILO

Neki vajenec toži, da mu v podjetju, kjer je zaposlen, ne plačajo za opravljeno delo. Bajje opravlja večkrat nadure in za to ne prejme niti dinarja. V podjetju so mu to pojasnili tako, da ne zasluži plačila nadur, ker itak »zabušava«. Na osebno intervencijo in na posredovanje nekega vodilnega funkcionarja v občini so mu sicer zvišali mesečne prejemke, vendar je zadnji mesec dobil 500 dinarjev manj, kakor so mu obljubili. Verjetno se bo ta zadeva le uredila.

PRAVDA OKROG TELEVIZORJA

Veliko je krajev, ki nimajo televizijskih aparatov. Če bi imeli televizor, prav gotovo ne bi dolgo iskali prostora zanj, kakor to delajo v nekem našem kraju. Tu teče že nekaj časa debata, ali je lahko televizijski aparat v šolskem razredu, ker bajje tega ne dovolijo sanitarni predpisi ali ne. (Marsikatera stvar ne sodi v razred, če upoštevamo predpise.) V tem kraju imajo sicer pro-

storni kulturni dom, vendar tudi tam ne najdejo prostora za televizijo. Prebivalci so spocetka radi gledali oddaje, vendar jih je sedaj vedno manj, ker neradi poslušajo pripombe, da televizor ne sodi v šolo. Kje so vsi tisti funkcionarji v kraju, ki bi bili poklicani, da zadevo rešijo? Na primer sekretar osnovne organizacije, predsednik SZDL, predsednik Zveze Svobod in prosvetnih društev, ki živi v tem kraju. Zaman je govoriti o prosvetljevanju ljudi, če ni za to razumevanja odgovornih ljudi v kraju in če se ne rešujejo stvari, ki danes ne bi smele predstavljati problema.

NIMAMO, NIMAMO... KAKO DOLGO SE?

Ta pesem se ponavlja iz dneva v dan v gostilni, ki sicer slovi po prometu. Mnogim se je že marsikaj pripetilo. Eden teh mi je pripovedoval, kako je nekega dne v gostilni povprašal natakario: »Imate pivo?« »Ne!« je bil odgovor. »Kaj pa koto?« »Tudi te nimamo.« »Imate mogoče malinovec?« »Pravkar ga je zmanjkalo«, je bil odgovor. Si lahko predstavljate gostilno, v kateri sedaj v času vročine zmanjka piva in podobnih osvežujočih pijač. V gostilni so nekemu gostu, ko je zjutraj zaprosil za skodelico čaja, vljudno pojasnili, da čaja ne more dobiti, ker je kuharica pri maši in ima ključ od kuhinje s seboj. Neki gost je tudi zahteval, naj mu postrežejo z navadnimi klobasami. Ura je kazala deseto zvečer. V gostilni so odgovorili, da nimajo ničesar razen hrenovk, ki pa jih je potrebno skuhati, vendar ne vedo, če je kuharica še v službi. Gost pa je kljub temu zalelel navadne klobase. Ker ni dosegel zlepa ničesar, se je malo razhudil in naenkrat so se spomnili, da imajo klobase v hladilniku. Ali je zares potrebno biti toliko nevljuden do gostov? Kje je sploh interes za pridobivanje gostov? In nazadnje, kako dolgo bo še to trajalo?

GOSPODINJSKI KOTIČEK

Drage bralke, ta rubrika je namenjena zlasti vam. Upamo, da vam bo ugajala. V njej bomo zlasti objavljali razne gospodinjske nasvete in različne recepte. Za danes tole:

Južna zelenjava v soli:

1 kg korenja, 1/2 kg peteršilja, 1/4 kg zelene, 1/2 kg nadzemne kolera-be. Na 1 kg zelenjave damo 25 dkg soli. Vso zelenjavo operemo in na strojčku za meso zmeljemo ter posolimo, dobro premešamo in tesno naložimo v suhe čiste kozarce. Na vrh nalijemo olja in zavežemo.

Bolgarska solata:

1 kg zelja, 1 kg zelenega paradižnika, 1 kg kumar, 1 kg paprike, 1/2 kg čebule, 1/2 kg korenja, 2 dl olja, 2 l kisa, 15 dkg sladkorja, 15 dkg soli. Vse operemo, očistimo, zrežemo ali zribamo, osolimo in pustimo stati nasoljeno čez noč. Drugi dan ožmemo, premešamo. Nasolimo vsako vrsto zase. Kis, olje in sladkor za-

vremo, vanj damo pripravljeno zelenjavo in kuhamo približno 15 minut. Nato damo še vroče v čiste suhe in vroče kozarce. Na vrh nalijemo olje in zavežemo.

Breskov kompot brez vode:

Zdrave sočne breskve poparimo, olupimo, razpolovimo, jamico očistimo, polovičke potresemo s sladkorjem ali kristalnim sladkorjem. V litrski kozarec damo na dno 1/2 žličke natrijevega benzoata, nato nalagamo breskve do grla kozarca, zavežemo s celofanom in postavimo na sonce za 3 dni. Na soncu pustijo sok. Breskve so odlične, dobrega okusa in arome.

Mesečna redkvica za dekoracije:

Zdravo, gladko redkvico operemo in očistimo, skuhamo v slani vodi, ohladimo in zalijemo z razredčenim kisom. Na vrh damo olje.

Vprašujete - Odgovarjamo

V vašem časopisu sem brala, da se je bivša zadruga Trate priključila k zadrugi Zg. Sčavnica. Ker vem, da območje Trate spada k občini Maribor - Center, se mi zdi umestno, da bi to območje priključili k občini Lenart. Kaj menite vi?

F. Š. Krivi vrh

Glede priključitve območja Trate in Sladki vrh k občini Lenart je bil sestanek političnega aktiva tega območja; na sestanku je bil odklonjen predlog za priključitev teh krajev k lenarški občini.

Tone Sušteršič,
nač. Odd. za gospodar.
Obč. LO Maribor - Cent.

Pri občinskem odboru SZDL je komisija za prošnje in pritožbe. Rač bi vedel, v katerih zadevah se lahko obračamo na to komisijo?

B. R. Cerkvjenjak

Na komisijo za prošnje in pritožbe pri občinskem odboru SZDL se lahko obračajo vsi državljani, zlasti pa člani SZDL, v primerih, ko menijo, da se jim je zgodila krivica po upravnih organih, gospodarskih organizacijah, ustanovah ali drugih organih. Državljanji lahko na to komisijo naslovijo tudi različne predloge za izboljšanje dela krajevnega odbora, ljudskega odbora, Socialistične zveze, krajevnega urada, gospodarskih organizacij, ustanov in drugih.

Poleg tega imajo pravico vlagati prošnje v katerikoli zadevi, seveda v primeru, če so te prehodno poslali fudi pristojnim upravnim ali drugim organom, pa jih ti niso rešili v skladu z zakonom. Pritožbe, prošnje in predloge je treba pošiljati pisмено.

Franc Ploj,
pred. Kom. za prošnje in
pritožbe pri Občinskem
odboru SZDL Lenart

Letos bom končal osnovno šolo, pa bi želel nadaljevati študij na učiteljsku. Ker nimam premožnih staršev, bi potreboval štipendijo. Povejte mi, prosim, kam in kako se naj obrnem glede štipendije!

S. L. Drvanja

Prošnjo naslovite na Komisijo za štipendije pri Svetu za šolstvo Občinskega ljudskega odbora Lenart. K prošnji za dodelitev štipendije je potrebno priložiti naslednje listine: potrdilo o predpisanem davku za leto 1961 za vas oziroma za starše, potrdilo o mesečnem zaslužku staršev, če so zaposleni, potrdilo o skupnem gospodinjstvu, spričevalo o končani osemletki, potrdilo o sprejemu na učiteljsko in priporočilo mladinske organizacije. Potrdilo o sprejemu na učiteljsko boste lahko položili šele ob novem šolskem letu, zato bomo prošnjo reševali šele takrat.

Alfred Pirher,
nač. Oddelka za obč.
upravo in družb. službe
pri Obč. LO Lenart

Nekje sem slišala, da so pri Prosvetnem društvu v Lenartu ustanovili klub in knjižnico. Rada bi izvedela, katere dneve je klub odprt in kdo ima vstop vanj?

J. Z. Lenart

Da, pri Lenartu smo odprli klub PD »Radko Smiljan« 25. maja letos za Dan mladosti v poslopu ObLO, na »stari pošti«. Tega smo vsi veselili; odslej se bodo lahko nemoteno razvijale interesne skupine družabno in kulturno. V klubu je televizor, dnevno časopisje in razne družabne igre. Seveda, prednost ima organizirano delo, kakor so predavanja ali pogovori o politiki, glasbi, književnosti, umetnosti, gospodarstvu itd. ter se bo ta čas neorganizirano delo ali zabava umaknila. Odprt je 4-krat tedensko: v torek, četrtek in soboto od 6. do 10. ure zvečer ter v nedeljo od 3. do 8. ure zvečer. Malokatero društvo premore tako lep in zračen prostor, kakor je pri nas na »stari pošti«, treba ga bo samo obiskati; prost vstop imajo vsi občani, kasneje jih bomo včlanili v PD, če še niso. Hkrati deluje v klubu knjižnica, vodi jo Ferdo Potočnik, ki je obenem upravnik kluba. Knjižnica je dobila 50 novih knjig in je naročena na sodobne zbirke, tako da bo laže ustregla tudi zahtevnim bralcem.

Janez Zorko,
preds. Prosv. društva
»Radko Smiljan«
Lenart

V zadnjem času se veliko govori in piše o uspehih Telovadnega društva »Partizan« pri Lenartu. Ker se zanimam za šport, mi odgovorite, katere sekcije obstajajo pri tem društvu, kdo jih vodi in kakšni so pogoji za vstop v članstvo Partizana.

C. M., Malna

Pri društvu delujejo sekcija za orodno, talno in prosto vadbo, ki jo vodi Ena in Rudi Zakešek, za rokoborbo pod vodstvom Ivana Pirherja in trenerja Ivana Močnika, za lahko atletiko, ki jo vodi Vili Potočnik, in sekcija za nogomet, ki jo vodi Slavko Urošević. Ker smo odprli novo igrišče, bomo v kratkem ustanovili še sekcije za odbojko, košarko in rokomet. Društvo sprejema in svoje vrste pionirje, pionirke, fante in dekleta in vse ostale, ki imajo voljo do dela v društvu in veselje za športno udejstvovanje.

Jože Vidrih,
preds. Partizana
Lenart

Iz Voličine smo prejeli pismo, v katerem nepodpisani avtor v imenu SZDL sprašuje, zakaj morajo kmetovalci plačevati prispevek za vodno skupnost. Na vprašanje ne bomo odgovorili, ker ni pismo podpisano. Vse naše bralce ponovno opozarjamo, da je potrebno prispevke in vprašanja podpisovati s polnim priimkom, imenom in naslovom bivališča.

Uredništvo

Sem abonent Gostilne »Grozde« pri Lenartu. Zvedel sem, da je za abonentsko hrano izdelal jedilnike Gospodinjski center iz Lenarta. Hrana pa je kljub temu čestokrat neokusna in nepravilno pripravljena. Zanima me, kaj je temu krivo?

N. Š., Lenart

Uprava Gostilne »Grozde« se je obrnila na Gospodinjski center, da izdela jedilnike za 21-dnevni cikel. To smo tudi storili. Pri sestavi jedil-

Filmski spored

Kino Lenart predvaja:

2. julija ob 15. in 20. uri madžarski film »Draga Ana«; 4. julija ob 20. uri jugoslovanski film »Vrnili se bo«; 5. julija ob 20. uri ameriški film »Mata Hari«; 9. julija ob 15. in 20. uri ameriški film »Mati«; 12. julija ob 20. uri libanonski film »Neznani«; 16. julija ob 15. in 20. uri film »Tri ure pred odločitvijo«; 19. julija ob 20. uri sovjetski barvni film »Idiot«; 23. julija ob 15. in 20. uri ameriški barvni kavbojski film »Veliki tujec«; 26. julija ob 20. uri nemški barvni film »Moja lepa mama«; 30. julija ob 15. in 20. uri italijanski film »Slepo dekle«.

Kino Gradišče predvaja:

2. julija ob 15. in 20. uri italijanski film »Običajno neznani lopovi«;

9. julija ob 15. in 20. uri francoski kinemaskopski film »Zena in njena igračka«; 16. julija ob 15. in 20. uri jugoslovanski film »Crni biseri«; 23. julija ob 15. in 20. uri ameriški kinemaskopski film »Sedem let zvestobe«; 30. julija ob 15. in 20. uri poljski film »Blago«.

Kino Voličina predvaja:

2. julija ob 15. in 19.30 uri francoski komični film »Zakon je zakon«; 9. julija ob 15. in 19.30 uri ameriški film »Mojih šest kaznjencev«; 16. julija ob 15. in 19.30 uri ameriški kriminalni film »Obtežilna priča«; 23. julija ob 15. in 19.30 uri jugoslovanski film »Samo ljudje«; 30. julija ob 15. in 19.30 uri francoski kriminalni film »Zapeljanka, vredna spoštovanja«.

ZA STARE IN MLADE

KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6	7
R	8					
9	10	11				12
13	14					15
16						
17						
19		20		21		22
23						
25						

Vodoravno:

1. oddih, 8. televizijski zaslon, 9. dolga pripravna pesnitev, 11. priredni veznik, 12. predlog, 13. tovarna perila v Mariboru, 15. znamenit otok, 16. se posmehuje, 17. plod, 18. vsi si ga želimo, 19. nemški predlog, 20. moški sorodnik, 22. dva soglasnika, 23. vrtjen, 25. preverjene.

Navpično:

1. kopirati, 2. pogojni veznik, 3. neznanika, 4. izročilo, običaj, 5. železni čle-

nikov smo upoštevali vse možnosti glede dobave, cene, hranilne in biološke vrednosti hrane. Vemo, da hrana ni dobro pripravljena. Tako na primer kruhovi cmoki ne morejo biti dobri, če so kuhani ob 12. uri, servirajo jih pa šele ob 14. uri. Prav tako ni vzrok recept, če je omaka pregosta ali preredita, oziroma če je preveč ali premalo začinjena. Komu naj pripišemo, če so ocvrte močnate včasih v sredini surove in da je tudi krompir večkrat premalo skuhan. Zgodi se tudi, da zaide v solato polž ali mušica v juho. Ali je za vse to kriv gospodinjski center?

Pričakovali smo, da se bo obročalo kuharsko osebje po strokovne nasvete na naš center. Seveda se to še dosedaj ni zgodilo. Če se ne bo hrana znatno izboljšala, bo naš center prisiljen umakniti jedilnike. Seveda se bo tako hrana, zlasti sestava, občutno poslabšala, kar ni naš cilj. Upamo, da bodo v tej gostilni stvari uredili tako, da bodo abonenti in ostali gosti zadovoljni.

Danica Cvar,
uprav. Gospodinjkega
centra Lenart

nek. 6. veznik, 7. enake barve, 10. slovensko obmorsko letovišče, 12. prestolnica evropske države, 14. krajevni prislov, 15. mesto zadnje olimpiade, 20. mlečni izdelek, 21. svojitni zamek, 23. predhodnik »TT«, 24. predlog.

Po lojtrah v 3. razred gimnazije

Stefek je nekega dne izostal od pouka in se skrli na sosedovem seniku. Obiskoval je 3. razred nižje gimnazije in slabo izdeloval iz matematike. Naslednji dan je bil v šoli vprašan prav matematiko. Znal seveda ni nič. »Stefek, kako si ti sploh prišel v 3. razred gimnazije?« ga je vprašal učitelj. »Po lojtrah« je odgovoril Stefek, ki je še vedno mislil, kako je lezel na sosedov senik.

Kmeta med seboj

Franc: »Čemu kremžiš obraz, ko si plačal davek?«
Korl: »Kaj bi ne, ko pa ima žena pripravljeno malico za izterjevalca.«

Radio in najdeni predmet

Franček iz Kurje vasi je nekega dne našel na cesti predmet, katerega lastnika je poznal. Tudi lastnik je zvedel, kdo ima njegovo lastnino, pa se je pritožil na poravnalni svet. Pred tem organom je Franček pojasnil, da predmeta ni vrnil, ker je čakal, da bo o tem objavljeno po radiu.

Učiteljska

Jakob: »Prvega dobim večjo plačo.«
Mira: »Jaz tudi, toda Jožetov del.«

POJASNILO

V vašem listu št. 5 ste v zvezi s požarom pri Jožetu Kiklu v Zgor. Senarski objavili podatke, ki ne odgovarjajo resnici. Dejansko je bilo tako: Gasilci so prispeli na mesto požara, kjer so vklopili motorno brizgalno, ki je brezhibno delovala ves čas. Napeljali so tudi 2 B cevi. Požara niso mogli omejiti zaradi močnega vetra.

Za Gasilsko društvo
Gradišče, predsednik
Tomaž Simonič l. r.

ŠPORT

Srečanje mariborskih, ruških in lenarških študentov v košarki, odbojki in malem nogometu v počastitev 20-letnice vstaje in Dneva borca

Rezultati:

Košarka: Ruše: Lenart 63:26 I. Ruše
KMS: Lenart 39: 51 II. Lenart
KMS: Ruše 30:43 III. KMS
Odbojka: Lenart: Ruše 2:0 I. Lenart
Lenart: KMS 2:0 II. KMS
III. Ruše
Mali nogomet: Lenart: KMS 8:4 (6:2)